

Můj školní výlet do Anglie začínal tím, že jsem si sbalil všechny svoje potřebné věci, nasedl jsem do vlaku a jel jsem z Tábora až do Příbrami, kde na mě čekal můj kamarád. S kamarádem jsme museli počkat na zbytek účastníků, protože na místo určení jsme přijeli moc brzo. Po necelé hodině čekání na místě, kde jsme měli sraz, se postupně začali objevovat ostatní lidé, kteří jeli do Anglie také. Společně jsme se sešli s mými kamarády, a chvíli na to přijel i náš dvoupatrový autobus. Řidiči vylezli z autobusu a začali ukládat naše kufry a tašky do úložných prostorů autobusu. Když všechny kufry byly tam, kde být měly, nastoupili jsme do autobusu, učitel zkontroloval, jestli nikdo nechybí, a mohli jsme vyrazit na naše dobrodružství.

Společně s mými kamarády jsme seděli na zadních sedadlech a skoro celá třída jsme seděli pohromadě. Většina lidí v autobuse byli unavení, a tak šli spát, ovšem já a moji kamarádi jsme měli trochu jiné plány...

Během cesty jsme měli několik docela dlouhých zastávek, kde jsme měli čas na to, abychom si došli na záchod, doplnily tekutiny nebo si koupili nějaké jídlo. Po zhruba, asi 16 hodinách jsme dorazili do půlky cesty, a to přesněji do Francie, kde jsme trávili celou noc a každý měl svůj volný program. Někdo šel brzy spát, protože byl unavený, a někdo šel objevovat krásy noční Francie.

Z Francie jsme odjížděli opravdu brzy, a to přesněji ve tři hodiny ráno. Z hotelu jsme jeli k místu, díky kterému jsme se měli dostat do Anglie. Na místo jsme přijeli moc brzo, takže jsme museli asi hodinu čekat, než nám pojede náš vlak. Někteří účastníci tuto hodinu využili na dohnání spánkového deficitu a někteří se šli zase projít na čerstvý vzduch.

Jakmile jsme dostali rozkaz, že vlak bude vyrážet, všichni, kteří jsme byli venku, jsme se vrátili zpět do autobusu a řidič autobusu pomalu vjel do přepravního vlaku, která, upřímně, nebyl moc hezký. Ve vlaku nebyl žádný výhled a cesta do Anglie nebyla ani zdaleka tak zábavná jako cesta z Francie zpátky do Anglie, ale k tomu se dostanu později.

Moje první interakce s Anglií byla, když jsem vyšel unavený, protivný a hladový z autobusu na pumpu, kde mě zarazily dvě věci. První mě bylo, že okolo pumpy byli všude racci, na což ve střední Evropě opravdu nejsem zvyklý, a druhá věc byly extrémně předražené potraviny, ale co už, s tím jsem přeci musel počítat. Po návštěvě pumpy jsme nasedli zpátky do autobusu a jeli jsme se podívat na anglickou pláž. Po cestě jsme se ještě zastavili v jednom typickém anglickém městečku, které mělo okouzující atmosféru anglické historie.

Když návštěva tohoto městečka skončila, tak jsme jeli na místo určení, což byla pláž, kde jsme měli prohlídku anglického dolu/jeskyně a samozřejmě nesměl chybět i volný program. Po skončení jsme se jeli podívat na útesy, což byl opravdu veliký zážitek, dokonce to byl tak velký zážitek, že mám z tohoto místa asi sto fotografií v galerii :D

Ve chvíli, kdy tento zážitek byl u konce, nasedli jsme do autobusu a jeli jsme do svých rodin. V autobuse byly cítit velké obavy a strach, kdo kde a jak bude ubytován, ale nakonec si myslím, že většina účastníků byla mile překvapena.

Já osobně jsem dostal skvělou rodinu, za kterou jsem byl velice rád. Byl jsem ubytován společně se dvěma kamarády a na poslední chvíli k nám přiřadili ještě jednoho pasažéra, se kterým jsme si skvěle sedli. Naše náhradní mamka nám skvěle vařila a dodala nám vše, co jsme potřebovali. V rodině s námi byla i fenka, se jménem Daisy, která se sice ze začátku bála, ale pak si k nám našla cestu. První noc proběhla zcela bez komplikací a ráno na nás čekala snídaně, kde jsem poprvé ochutnal anglické potraviny a po snídani nás mamka odvezla zpátky, kam si pro nás den předtím přijela, kde čekal náš autobus.

Byli jsme odvezeni do města, kde nám začala naše tři hodiny dlouhá výuka, na které jsme měli tři lektory angličtiny. Tato výuka trvala i následující den. Po třech hodinách strávených ve "škole" jsme jeli do města Brighton, kde jsme strávili víceméně celý den. Brighton je město,

kde je nejvíce podporována homosexualita z celé V.B., ale abych řekl pravdu, neviděl jsem tam ani jediný homosexuální pár. K večeru jsme byli zase odvezeni zpátky do našich rodin, kde jsme opět dostali večeři, a měli jsme možnost nějaké konverzace s naší anglickou rodinou.

Další den jsme se jeli do města Portsmouth, kde jsme měli možnost prohlídky historické lodě, která mě, upřímně, moc nezaujala, ale pak mi spravila chuť prohlídka věže Spinnaker Tower, ze které byl opravdu krásný výhled na celé město.

Středa neboli další den, začal zastávkou na Wembley stadium, kde jsme měli jen velice krátký čas, protože jsme chvátali na atrakci Warner Bros, kam ovšem šli jen účastníci, kteří si to předem zaplatili, a zbytek jel do muzea letadel, kam jsem zamířil i já. Po skončení samostatné prohlídky jsme jeli pro zbytek účastníků, kteří nebyli v muzeu letadel. Když jsme je vyzvedli, jeli jsme zpět do našich rodin, ale po cestě se nám stal takový malý incident. Naštěstí se nikomu nic nestalo a všichni jsme byli v pořádku odvezeni do našich rodin, kde nás čekala poslední noc.

Naše poslední ráno začalo velmi brzy a velmi chaoticky, protože naše mamka zaspala, a tak jsme byli bez snídaně, ale alespoň nám stihla udělat svačinu do autobusu. Jakmile nás odvezla k autobusu, všichni jsme se rozloučili a my jsme vyrazili do hlavního města Londýn. První zastávku jsme měli na Stamford Bridge, což pro mě jako pro bývalého fotbalistu byl obrovský zážitek a nejspíš si na to budu ještě hodně dlouho pamatovat. Po návštěvě stadionu jsme jeli metrem do hlavního centra Londýna, kde se začala zvyšovat podrážděnost a toxicita lidí, protože všichni byli unavení a měli hlad, což se naštěstí po chvíli změnilo. Když jsme měli po volném rozchodu, šli jsme navštívit hlavní památky Anglie jako je například Big Ben nebo London Eye. Na London Eye jsme měli dokonce i zaplacený vstup, takže by se dalo říct, že jsem viděl "celý" Londýn ze shora, a byl to krásný pohled. Po London Eye jsme jeli lodí přes Temži, kde jsme například viděli Tower Bridge nebo největší mrakodrap z celé Anglie. Pak už nás čekala jen cesta zpátky do Česka, a to bez přespání v hotelu. Z Londýna jsme jeli rovnou k Eurotunnelu.

Cesta vlakem zpátky do Francie byla, jak jsem říkal, mnohem zábavnější než cesta z Francie do Anglie. Po tom, co jsme se dostali zpátky do Evropy, většina lidí šlo do říše snů a probudila se až zpátky v Česku. Během cesty zpátky jsme měli tři krátké zastávky, takže zpátky jsme byli poměrně rychle.

Celý zájezd skončil tím, že jsme dojeli před naši školu na zastávku, kde si všichni vzali svoje zavazadla, rozloučili se a jeli k sobě domů. U mě tomu nebylo jinak, rozloučil jsem se s řidiči autobusu, učiteli a s kamarády a mohl jsem v klidu i já jet domů.

Tento výlet jsem si neskutečně užil a nikdy na něj nezapomenu. Mám mnoho a zážitků a hlavně mnoho fotek :D

Lukáš Tomášek, 3.NA